

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/32/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012201131
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012201131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: D., trvale bytom A. proti žalovanému : Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor pomoci v hmotnej núdzi, Bratislava, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného z 27. augusta 2012, č.j. AA/2012/1357-OPHN a č.j. AA/2012/1357-1/-OPHN, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/137/2012-12 zo dňa 31. januára 2013, a č. k. 23S/137/2012-19, z 10. septembra 2013, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. septembra 2013, č. k. 23S/137/2012-19, p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2013, č. k. 23S/137/2012-12, o d m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením z 31. januára 2013, č. k. 23S/137/2012-12, krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/13517/1-OPHN zo dňa 27. augusta 2012 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo zrušené neprávoplatné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o dávke v hmotnej núdzi a príspevkoch k nej, nie je meritórnym rozhodnutím vo veci, nemení nič na subjektívnych právach žalobkyne a samotné správne konanie ním nekončí. Rozhodnutie žalovaného tak predstavuje procesné rozhodnutie a preto je zo súdneho prieskumu vylúčené (§ 248a O.s.p.), čo potvrdzuje aj ustálená súdna prax (R 95/1994; 6 Sžp 20/2011). Náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Uznesenie o zastavení konania bolo žalobkyni doručené dňa 18. marca 2013.

Podaním zo dňa 14. júna 2013 žalobkyňa prejavila vôľu uplatniť opravný prostriedok, žiadala o odpustenie zmeškanej lehoty pre nemoc a požiadala aj o odklad účinnosti rozhodnutia vo veci sp. zn. 23S/137/2012. Ako prílohu podania doložila potvrdenie lekára o trvaní liečby.

Uznesením, č.k. 23S/37/2012-19 zo dňa 10. septembra 2013, krajský súd návrh žalobkyne na odpustenie zmeškanej lehoty zamietol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že uznesenie o zastavení konania, č.k. 23S/137/2012-12, žalobkyňa vlastnoručne prevzala dňa 18. marca 2013 a mala zákonnú možnosť podať odvolanie v 15-dňovej lehote. Za ospravedlniteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty podľa názoru krajského súdu rozhodne nemožno považovať liečbu žalobkyne pre vyvrtnutie pravého kolena v trvaní od 8. januára 2013 do 30. mája 2013. Z potvrdenia všeobecného lekára zo dňa 7. júna 2013 o trvaní liečby totiž nevyplýva, akým spôsobom boli obmedzené pohybové schopnosti žalobkyne, resp. že by žalobkyňa pre uvedené zdravotné ťažkosti bola aj hospitalizovaná. Teda na strane žalobkyne nebolo žiadnej prekážky, aby po prevzatí uznesenia o zastavení konania podala voči nemu v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie, čo však neurobila. Žalobkyňa nepreukázala existenciu ospravedlniteľného dôvodu na odpustenie zmeškanej lehoty, hoci dôkazná povinnosť je na jej strane. Taktiež k návrhu na odpustenie zmeškania lehoty nepripojila osobitne odvolanie, čo zákon obligatórne vyžaduje.

Uznesenie, č.k. 23S/37/2012-19, bolo žalobkyni doručené 25. októbra 2013.

Podaním zo dňa 4. novembra 2013, žalobkyňa podala opravný prostriedok a opätovne požiadala o odpustenie zmeškanej lehoty pre chorobu a o odklad účinnosti rozhodnutí. Uvedené podanie následne doplnila podaním zo dňa 20. decembra 2013, v ktorom uviedla, že úrad jej dávku v hmotnej núdzi odňal nezákonne, keď výšku dôchodku vedel priamo od Sociálnej poisťovne, a tak predloženie iných dokladov nebolo potrebné a účelné v správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenia a dospel k záveru, že odvolaniam žalobkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 58 ods. 1 O.s.p., súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

Krajský súd pri skúmaní podmienok dospel k záveru, že dôvody, ktoré žalobkyňa v návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty uvádza nie sú ospravedlniteľné, a s týmto názorom sa aj odvolací súd plne stotožnil. Ospravedlniteľnosť dôvodu sa vždy posudzuje podľa okolností daného prípadu. V predmetnej veci však nemožno z potvrdenia všeobecného lekára o tom, že žalobkyňa sa pre vyvrtnutie pravého kolena liečila od 8. januára 2013 do 30. mája 2013 jednoznačne vyvodiť záver, že sa jedná o takú prekážku, pre ktorú bola vylúčená z úkonu, ktorý jej patril a ktorá je v príčinnej súvislosti so zmeškaním lehoty. Žalobkyňa k žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty nepripojila zmeškaný úkon (odvolanie), čo je podmienkou na to, aby sa vôbec mohlo rozhodnúť o odpustení zmeškania lehoty. Prejavenie vôle uplatniť opravný prostriedok nie je podaním odvolania. Aj odvolací súd preto dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, keď návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty zamietol a preto napadnuté uznesenie, č.k. 23S/37/2012-19, podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Keďže uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/137/2012-19 zo dňa 10. septembra 2013, o zamietnutí návrhu žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty bolo odvolacím súdom potvrdené, najvyšší súd odvolanie žalobkyne voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/137/2012-12 zo dňa 31. januára 2013, odmietol ako podané oneskorene v súlade s § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 250k ods. 1 Os.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.